

Profesní řád

§ 1

Odpovědnost veterinárního lékaře

1) Profese veterinárního lékaře je svobodným povoláním vymezeným zákonem 381/91 Sb. o Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen Komora).

2) Veterinární lékař při výkonu svého povolání musí dodržovat zásady profesionální etiky:

a) vůči pacientovi (jednotlivému zvířeti nebo skupině zvířat) - základní zásadou přístupu k pacientovi je zbavení bolesti, nemohoucnosti nebo zbytečného utrpení, udržování funkčních schopností a užitečnosti zvířat

b) vůči chovateli - základními zásadami přístupu k chovateli jsou odpovídající péče poskytovaná na úrovni současného poznání, podávání pravdivých informací a ohleduplnost

c) vůči veřejnosti - udržením dostupnosti veterinární péče, ochranou a kontrolou zdravotní nezávadnosti potravin živočišného původu, ochranou lidské populace před zoonózami a ochranou životního prostředí v oblasti své působnosti

d) vůči kolegům - upřednostněním zásad koležiality před okamžitým ziskem v duchu podpory úsilí o povznesení veterinárního stavu

3) Neprofesionální chování je porušení odborných povinností úmyslné nebo z nedbalosti. Veterinární lékař nemůže být stíhán z důvodu chybné diagnózy, je-li prokázáno provedení odpovídajícího vyšetření.

§ 2

Povinnosti veterinárního lékaře

1) Každý veterinární lékař, který vykonává na území České republiky veterinární léčebnou a preventivní činnost, musí být držitelem osvědčení vydaného Komorou.

2) Pokud veterinární lékař vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako činnost závislou, pak pouze jako zaměstnanec jiného veterinárního lékaře - držitele osvědčení. Tímto není zbaven povinnosti být sám držitelem osvědčení. Výkon léčebné a preventivní činnosti veterinárním lékařem, který je v zaměstnaneckém poměru či ve vztahu dle obchodního zákona (např. mandátní smlouva aj.) u právnické či fyzické osoby, zabývající se chovem zvířat, je u zvířat chovaných stejnou právnickou či fyzickou osobou nepřipustný.

3) Každý veterinární lékař je povinen:

a) vykonávat povolání podle svého nejlepšího svědomí,

b) řídit se zákony ČR a řády Komory,

c) odborně se dále vzdělávat,

d) zachovávat mlčenlivost o tom, co mu bylo svěřeno v rámci výkonu povolání, nebo s čím se seznámí při výkonu profese. Tato mlčenlivost není závazná, pokud by jí byl ohrožen veřejný zájem nebo porušeny obecně závazné právní předpisy.

e) poskytnout první pomoc v kteroukoliv dobu. V době své nepřítomnosti na provozovně nebo záznamovém zařízení uvést zastupujícího kolegu nebo pracoviště, který se zastupováním souhlasí.

f) v rámci poskytnutí první pomoci na žádost policie či orgánů samosprávy obce ošetřit i zvíře, u kterého není znám majitel, je-li zajištěna přiměřená fixace zvířete další osobou. Při nepříznivé prognóze má právo toto zvíře utratit v případě, že tak zabrání nadměrnému utrpení,

g) přihlásit se do 30ti dnů po zahájení činnosti u předsedy okresního výboru místně příslušného okresního sdružení a oznámit do 30ti dnů každou změnu trvalého bydliště a kontaktní adresy na sekretariát Komory,

h) v případě pravidelného výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti na území více okresů, přihlásit se do 30ti dnů u toho okresního sdružení, v jehož územní působnosti praxe převažuje.

i) při neúčasti na rámcové pojistné smlouvě o odpovědnosti za škody způsobené výkonem povolání zaslat kopii pojistné smlouvy. Z těchto dokumentů musí být zřejmé, že pojištění svým rozsahem nahrazuje pojištění předepsané Komorou a je uzavřeno na minimální pojistný limit škody stanovený rámcovou smlouvou. Tento akt je povinen učinit nejpozději do 30ti dnů po vzniku členství v Komoře, nebo do 30ti dnů od uplynutí lhůty splatnosti pojistného stanoveného rámcovou smlouvou.

j) Každý veterinární lékař je povinen: v případě, že zaměstnává jiné veterinární lékaře, oznámit na sekretariát KVL ČR k datu splatnosti pojistného v rámci jeho pojištění odpovědnosti seznam zaměstnaných veterinárních lékařů. Totéž musí učinit aktuálně při přijetí nového zaměstnaného veterinárního lékaře.

4) Veterinární lékař se nesmí podílet na výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti osobami, které k tomu nejsou oprávněny, a ani výkon takové činnosti podporovat.

§ 3

Směrnice pro profesní a etické chování

1) Vztahy mezi veterinárními lékaři a jejich vzájemné jednání jsou přímé a čestné.

2) Veterinární lékaři při výkonu své profese musí nejprve zvažovat dobro pacienta, ulehčit mu utrpení, zbavit jej nemohoucnosti a zároveň u něj minimalizovat bolest a strach. Vzhledem k tomu, že neexistuje zdravotní důvod pro kupírování uší psů, veterinární lékař tento zákrok nesmí provést.

3) Veterinární lékaři se musí při výkonu své profese snažit o získání autority přívětivým a ohleduplným jednáním, uvážlivým postupem, společenským vystupováním, léčebnými postupy prováděnými na úrovni současných vědeckých poznatků.

4) Veterinární lékaři musí uznávat práva klientů, spolupracovníků a jiných profesionálních pracovníků. Žádný člen Komory nesmí snižovat profesionální postavení jiného člena nebo odsoudit charakter profesionálních úkonů způsobem, který snižuje jeho odbornou autoritu.

5) Pokud to vyžaduje zájem pacienta, je veterinární lékař povinen vyžádat si konzultaci zkušenějšího kolegy, který ji nesmí bez vážného důvodu odmítnout.

6) Veterinární lékař nesmí uzavírat smlouvy a vstupovat do společností, které jsou v rozporu s principy veterinární etiky.

§ 4

Propagace

- 1) Propagace znevažující veterinární stav nebo jiné veterinární lékaře je zakázána.
- 2) Je nepřipustné:
 - a) Navozovat pro veřejnost dezorientující nebo přehnaná očekávání ve vztahu k vlastním schopnostem.
 - b) Podněcovat veřejná poděkování.
 - c) Podmíněné vykonání objednaného úkonu úkonem jiným, nebo nabídka vet. úkonu v návaznosti na jiný nabízený úkon - vázaná reklama.
- 3) Na formy veškerých oznámení o zahájení, změnách a ukončení vet. činnosti určená pro veřejnost, jakož i na propagaci v telefonních seznamech, katalogích, na internetu apod., se vztahuje ust. § 7, čl. 1, písm. c).
- 4) Pro označení záhlaví dopisních papírů, receptů, platebních výměrů apod. platí rovněž ust. § 7, čl. 1, písm. c).
- 5) Každý veterinární lékař je zodpovědný Komoře za způsob propagace své osoby a činnosti.

§ 5

Veterinární potvrzení, osvědčení a dobrozdání

- 1) Veterinární potvrzení, osvědčení a dobrozdání musí být vystaveno pravdivě, věcně a v odpovídající formální úpravě. Osvědčení zdravotního stavu zvířete bez jeho předchozího posouzení je nepřipustné.
- 2) Při vystavování veterinárního potvrzení, osvědčení a dobrozdání musí být dodrženo 12 zásad osvědčování (dále osvědčování, osvědčení):
 - a) musí být napsáno na jednom listě papíru nebo na více listech, které jsou zřetelně částí celku a nepoužitelně izolovaně
 - b) musí být zřetelně označeno jménem vydávajícího veterinárního lékaře, který musí vést záznam, komu bylo osvědčení vydáno
 1. Veterinární lékař může osvědčit pouze skutečnosti získané na základě jeho vlastního zjištění nebo osvědčení jiného veterinárního lékaře na základě jeho osobních zjištění. Fakta, která nemohou být takto osvědčena na základě jeho vlastního zjištění nebo osvědčení jiného veterinárního lékaře, tj. fakta známá pouze chovateli, dopravci apod., musí být osvědčena těmito osobami.
 2. Veterinární lékař nemůže podpisem potvrdit žádná fakta, která nemohl osobně ověřit.
 3. Veterinární lékař nesmí vydat osvědčení, které by mohlo přivodit konflikt zájmů, např. osvědčení pro svoje zvířata.
 4. Potvrzení, osvědčení a dobrozdání musí být napsáno jednoduše a srozumitelně.

5. Potvrzení, osvědčení a dobrozdání nesmí obsahovat slova nebo věty, které mohou být vykládány více způsoby.

6. Veterinární potvrzení, osvědčení a dobrozdání:

7. Potvrzení, osvědčení a dobrozdání musí být napsáno v jazyce veterinárního lékaře, který je vydává. V případě potřeby může být doplněno úředním překladem v jazyce, který požaduje země určení.

8. Ve veterinárním potvrzení, osvědčení a dobrozdání musí být uvedeno individuální označení zvířat, s výjimkou případů, kdy je toto neproveditelné (např. kuřata).

9. Osvědčení nemůže obsahovat potvrzení veterinárního lékaře, že zvířata vyhovují požadavkům zákonných norem vlastní země nebo jiné země, pokud tyto požadavky nejsou písemnou součástí tohoto osvědčení nebo k němu připojeny.

10. VV některých případech musí osvědčujícímu veterinárnímu lékaři odpovědné orgány stanovit rozsah vyšetření, které je požadováno a oznámit způsob interpretace výsledků těchto vyšetření.

11. Veterinární osvědčení musí být vždy vydáno jako originál, fotokopie jsou pro použití jiné než informační nepoužitelné.

a) kopie musí být vždy označena jako KOPIE

b) pokud je z jakéhokoliv důvodu zapotřebí vystavení duplikátu (poškození původního osvědčení apod.), musí být tento označen jako DUPLIKÁT a autorizován vydávajícím veterinárním lékařem

12. Veterinární lékař podepisující veterinární potvrzení, osvědčení a dobrozdání:

a) je podepisuje jinou než černou barvou, aby bylo možno rozeznat fotokopie

b) nemění text osvědčení škrtnutím nebo přepisováním. Pokud tak z jakéhokoliv důvodu učiní, musí být změna verifikována jeho podpisem a případně razítkem

c) musí toto orazítkovat razítkem se svým zřetelným jménem, registračním číslem Komory, případně adresou

d) musí uvést na osvědčení místo a datum, kde bylo osvědčení vydáno, v některých případech také dobu jeho platnosti

3) Je-li veterinární lékař požádán svědčit proti svému vlastnímu pravidelnému zákazníkovi, musí upozornit na možnost konfliktu zájmů a doporučit jiného veterinárního lékaře.

4) Operace měnící exteriér zvířete nebo zakrývající či korigující vrozené vady musí být veterinárním lékařem zaznamenány do průkazu původu zvířete.

Honorář

- 1) Výše požadovaného honoráře za provedené veterinární úkony je zásadně smluvní.
- 2) Chovatel musí být informován o předpokládané ceně zákroku nebo jejím výrazném navýšení oproti předpokladu.

§ 7

Klasifikace a označení pracoviště veterinárního lékaře

1) Základní ustanovení

- a) Veterinární lékař smí označit své pracoviště pouze v souladu s tímto předpisem. Označení pracoviště vyšším typem než odpovídá skutečnosti je porušením tohoto řádu.
- b) Veterinární lékař používá název pracoviště při své veřejné prezentaci (vizitky, tel. seznamy, recepty atd.).
- c) Štít označující pracoviště soukromého veterinárního lékaře smí umístit jen veterinární lékaři s platným osvědčením vydaným Komorou.

Štít označující pracoviště smí obsahovat pouze následující údaje:

- jméno a akademickou hodnost pracovníků v příslušné praxi
- označení povolání nebo specializace
- ordinační hodiny, číslo telefonu, adresu bydliště či pracoviště a adresu elektronické pošty(e-mail)
- označení pracoviště
- údaje ekonomického charakteru (bankovní spojení, DIČ, atd.)
- údaje o přístrojovém vybavení praxe

d) Razítko veterinárního lékaře musí obsahovat nejméně: jméno, příjmení, titul a registrační číslo Komory veterinárních lékařů ČR.

2) Označení pracoviště

a) **Sídlo** veterinárního lékaře nebo pracoviště nesloužící k pravidelným návštěvám pacientů a k vykonávání veterinární léčebné činnosti může být označeno názvem "Veterinární lékař" nebo "Praktický veterinární lékař" nebo "Specializovaný veterinární lékař".

b) **Pracoviště** sloužící docházejícím pacientům smí být označeno:

- veterinární ordinace, veterinární ošetrovna, veterinární ambulance.
Tato označení jsou rovnocenná.
- veterinární klinika
- veterinární nemocnice

- c) Pracovní zařazení nejméně jednoho veterinárního lékaře, jemuž byl podle platných řádů Komory přiznán titul specialista nebo odborný veterinární lékař, opravňuje k označení pracoviště přívlastkem **specializované** nebo **odborné**.
- d) Na pracovišti označeném jako specializované nebo odborné musí být přesně zveřejněno, o jakou specializaci či odbornost se jedná a tato skutečnost musí být uvedena za jménem příslušného veterinárního lékaře.
- e) Členové Komory nesmí používat označení specialista, nejsou-li vedeni v příslušném seznamu specialistů Komory.
- f) Veterinární klinika a nemocnice musí mít viditelně označeny obory své působnosti.
- g) V názvu pracoviště nesmí být použito geografického označení (např. Pražská klinika).

3) Rozlišení typů pracovišť

- a) Veterinární ordinace (ošetřovna, ambulance) musí mít čekárnu, ordinační místnost a sklad léčiv.
- b) Veterinární klinika je pracoviště s minimálně dvěma veterinárními lékaři, obsahující čekárnu, dvě ordinační místnosti sloužící svým vybavením dvěma odlišným oborům (např. interní, chirurgický, dermatologický, oční, RTG, atd.), sklad léčiv, oddělené místo pro krátkodobou hospitalizaci, oddělené místo pro uložení kadaverů. Toto klinické pracoviště zajišťuje každodenní provoz.
- c) Veterinární nemocnice je pracoviště se dvěma a více ordinačními místnostmi a působností ve dvou a více odlišných oborech. Toto pracoviště musí splňovat ostatní podmínky stanovené pro kliniku a zajišťovat 24 hod. pohotovost, a navíc musí být vybaveno hospitalizačními prostory a zajišťovat dlouhodobou hospitalizaci. V nemocnici musí pravidelně pracovat dva a více specializovaných nebo odborných veterinárních lékařů.

4) Závěrečná ustanovení

Vybavení pracoviště musí být v souladu s obecně platnými předpisy (např. hygiena práce, RTG pracoviště, zacházení s odpady, zákon o léčivech atd.).

§ 8

Označování vozidel

Vozidla sloužící pro výkon praxe je možno označit následujícím způsobem:

- a) nálepkou znázorňující profesi umístěnou na skle
- b) symboly znázorňujícími profesi na karoserii vozu
- c) nápisem Veterinární služba (Veterinární lékař v pohotovosti) s případným uvedením čísla mobilního telefonu.
- d) označením pracoviště soukromého veterinárního lékaře.

Uvedené způsoby je možno kombinovat.

Každý veterinární lékař je odpovědný Komoře za způsob označení svého vozidla.

Výkon veterinární činnosti

1)

a) Uskutečnění veterinárních zákroků bez předchozího vyžádání chovatelem je nepřipustné. Výjimku tvoří nouzové případy definované v odstavcích 2 a 3 §62 zákona č. 166/1999 Sb. o veterinární péči.

b) Ošetřující veterinární lékař je veterinární lékař, který se osobně obeznámil se zdravotním stavem zvířete nebo skupiny zvířat, technologickými návaznostmi, nakažovou situací a předchozí léčbou i preventivními zákroky v chovu, ve kterém běžně vykonává léčebnou a preventivní veterinární činnost. U zvířat v zájmovém chovu se jedná o veterinárního lékaře, který se bezprostředně osobně seznámil s jejich zdravotním stavem. Tyto znalosti veterinárního lékaře musí být takového rozsahu, aby za běžných okolností umožnila stanovení diagnózy ve vztahu k požadované intervenci nebo předpisu léčiv.

c) Vykonávání léčebné a preventivní vet. činnosti veterinárním lékařem za smluvní honorář u chovatele, kde tentýž vet. lékař provádí inspekční a dozorní činnost v rámci svých zaměstnaneckých povinností, je z hlediska střetu zájmu nepřipustné.

d) Komora nemá právo omezovat výkon praxe vet. lékaře, vyjma případů, uvedených v rádech Komory a v zákonech ČR.

2) Ošetření zvířete nebo skupiny zvířat bez předchozího posouzení zdravotního stavu je nepřipustné, s výjimkou předpisu nebo výdeje neinjekčních preparátů pro preventivní zákroky u zvířat v zájmových chovech.

3) Diagnózu smí stanovit pouze vet. lékař. Nepovažuje-li se být dostatečně kompetentní, je povinen případ konzultovat, nebo odeslat pacienta k jinému vet. lékaři po předchozí dohodě.

4) Výsledky konzultací musí být předneseny až po vzájemné dohodě. Samostatné zveřejňování vlastních úsudků je nepřipustné.

5) Pokud u jednoho chovatele provádí vet. úkony na stejné kategorii zvířat více vet. lékařů, jsou povinni se kontaktovat a vzájemně informovat o zákrocích.

6) Stanovení diagnózy pouze na základě telefonického hovoru je nepřipustné.

7) Veterinární lékař je při výkonu svého povolání zásadně svobodný. Může ošetření odmítnout, a to zejména tehdy, nabyli-li přesvědčení, že mezi ním a majitelem zvířete není potřebná důvěra.

8) Při provádění pitvy na žádost zákazníka je povinností předem upozornit, že pitevní nález nemusí poskytnout konkrétní odpověď. Kopii pitevního nálezu musí pitvající neprodleně předat i ošetřujícímu lékaři. Z forenzních důvodů přednostně využívat k PA diagnostice akreditovaných pracovišť.

9) Veterinární lékař musí vést průkaznou evidenci o výkonu odborné činnosti, preskripci a výdeji léčiv.

10) Veterinární lékař nesmí ohrozit zdraví zvířat, zdraví lidí, případně u potravinových zvířat i potravin a surovin živočišného původu tím, že přijme zakázku chovatele, o němž je mu známo, že byl doposud pravidelným zákazníkem jiného veterinárního lékaře dříve, než-li dojde k předání podstatných informací jež mu umožní zajistit řádnou odbornou péči.

Veterinární lékař, který takovouto zakázku prokazatelně přijímá, je povinen vyžádat si tyto informace od dosavadního ošetřujícího veterinárního lékaře. Ošetřující veterinární lékař, pro něž byl chovatel doposud pravidelným zákazníkem, je povinen tyto informace bezodkladně poskytnout. Výjimku tvoří pouze zákroky vyžadující neodkladnou péči tak, aby nedošlo k nadměrnému utrpení a akutnímu ohrožení života zvířete, nebo ohrožení zdraví nebo života lidí jiné rozsáhlé škodě, které bylo možno touto péčí zabránit, nebo jde-li o naléhavý úkon nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy.

§ 10

Předpis léčiv

1) Ošetřující veterinární lékař

- a) smí chovateli předepsat nebo předat pouze takové množství léčiv, které je potřebné pro konkrétní léčbu zvířete nebo skupiny zvířat.
- b) může použít anabolika a dopingové látky pouze pro léčbu specifické zdravotní poruchy.

2) Ošetřující veterinární lékař je povinen seznámit chovatele se způsobem, délkou a dobou užití léčiva a s nežádoucími vlivy na lidské zdraví a potraviny živočišného původu.

3) Ošetřující veterinární lékař je povinen nahlásit podezření na vedlejší účinky léčiv, nebo sníženou účinnost ÚSKVBL Brno.

4) Při léčení zvířat produkujících potraviny musí ošetřující veterinární lékař předepisovat a používat léčiva, která jsou registrována pro odpovídající onemocnění u odpovídajícího druhu zvířat a dbát na dodržování ochranných lhůt. V případě, že takové veterinární léčivo nemá vet. lékař k dispozici, musí podle možnosti používat léčiva v následujících krocích:

- a) Léčivo registrované pro odpovídající druh zvířete (jiná indikace)
- b) Léčivo registrované pro odpovídající onemocnění u jiného druhu
- c) Humánní registrované léčivo
- d) Ostatní léčiva podle § 5, čl. 2, Zákona o léku - povolené výjimky. Postupuje-li veterinární lékař podle bodů b),c) nebo d), vztahuje se na použití léčiva tzv. "minimální ochranná lhůta".

§ 11

Ošetřování pacientů jiných vet. lékařů

1) Je-li vet. lékař požádán o ošetření zvířete, které je již ošetřováno jiným vet. lékařem, je povinen ho o provedených ošetřeních spravit a přenechat mu další ošetřování, pokud se chovatel sám nerozhodne jinak.

2) Dozví-li se vet. lékař o tom, že nemocné zvíře, ke kterému je zván, je již v ošetřování jiného vet. lékaře nebo to podle okolností pozná, je povinen upozornit chovatele na možná rizika v návaznosti na změnu léčby.

3) Vet. lékař se musí vyvarovat pronášení úsudků o léčebných postupech kolegy, které by mohly poškodit jeho odbornou pověst.

4) Přebírání nebo předávání pacientů na základě odstupného či jiných výhod je nepřípustné, s výjimkou prodeje praxe na základě písemné smlouvy.

5)

a) Při konzultaci s jiným vet. lékařem zůstává zodpovědnost za léčbu pacienta na původním vet. lékaři.

b) Při odkazu pacienta na jiného vet. lékaře přechází na něj i zodpovědnost za jeho léčbu.

6) Pravidelný zákazník je ten, jehož chov zvířat byl příslušným veterinárním lékařem navštěvován a ošetřován nejméně rok zpětně.

§ 12

Vzájemné zastupování

1) Veterinární lékaři se mohou ve své odborné činnosti nechat zastupovat pouze veterinárními lékaři s platným osvědčením Komory.

2) Majitel veterinární praxe má právo chránit svoje legitimní obchodní vazby. (Při výkonu praxe asistenta lze uzavřít písemnou smlouvu vymezující i způsob ochrany majitele praxe před přebráním klientely asistentem po jeho osamostatnění).

3) Veterinární lékař nesmí aktivně, úmyslně a proti vůli kolegy trvale převzít jeho klientelu v případě jeho dočasné zdravotní neschopnosti nebo povolání, např. na základě krizového nebo branného zákona.

§ 13

Zdravotní dokumentace

1) Veterinární lékař je povinen vést zdravotní dokumentaci chronologicky, čitelně a způsobem, který umožňuje seznámit se se zdravotním stavem pacienta a průběhem veterinární péče o pacienta. Veterinární lékař je povinen provádět záznamy do zdravotní dokumentace bez zbytečného odkladu po zjištění skutečnosti, která má být do zdravotní dokumentace zapsána.

2) Požadovanou dokumentací se rozumí i záznamy prováděné v hospodářství, na farmě nebo v chovu podle zvláštních právních předpisů (veterinární zákon, plemenářský zákon, zákon o léčivech).

3) Veterinární lékař je povinen vést zdravotní dokumentaci u hospodářských zvířat minimálně v tomto rozsahu:

a) datum, identifikace hospodářství, farmy nebo chovu zvířat

b) identifikace zvířete nebo skupiny zvířat

c) výsledek klinického vyšetření

d) výsledky diagnostických vyšetření, jako postmortálních, laboratorních a dalších, v případě, že byly provedeny

e) diagnóza

f) druh zákroku nebo doporučení chovateli

g) použitá, předepsaná a vydaná léčiva s uvedením dávek a ochranných lhůt

4) Veterinární lékař je povinen vést zdravotní dokumentaci u zvířat v zájmových chovech včetně koní minimálně v tomto rozsahu (postup dle zásad klinické propedeutiky):

- a) nacionále pacienta a nacionále majitele zvířete
- b) anamnestické údaje
- c) status praesens, výsledky klinického vyšetření a výsledky diagnostických vyšetření, např. laboratorních, rentgenologických, ultrasonografických, endoskopických a dalších (EKG, MRI, CT apod.), v případě, že byly provedeny.
- d) stanovenou diagnózu
- e) léčebný postup s uvedením použitých léků, diet a dalších medikamentů včetně dávek, u chirurgických výkonů typ anestezie s případným anesteziologickým protokolem, u hospitalizovaných zvířat hospitalizační protokol
- f) způsob seznámení klienta se zdravotním stavem zvířete, jeho prognózou a s uvedením rad a doporučení v následné péči

5) Veterinární lékař je povinen uchovávat zdravotní dokumentaci nejméně po dobu tří let, záznamy o použití léčiv nejméně po dobu pěti let.

§ 14

Porušení povinností při výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti

Každý veterinární lékař se za své porušení povinností, uvedených v obecně závazných právních předpisech, vztahujících se k výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti, a dále za porušení povinností uvedených v řádech Komory, zodpovídá Komoře v disciplinárním řízení. Disciplinární řízení je upraveno zákonem č. 381/1991 Sb. o Komoře veterinárních lékařů České republiky a disciplinárním řádem Komory.

§ 15

Platnost a účinnost profesního řádu Komory.

Profesní řád Komory nabývá platnosti dnem schválení na sněmu Komory a je účinný dnem 15. 5. 2011 ve znění pozdějších změn.

Poslední revize dokumentu 11/2016